

Zondag 29 maart 2026

Palm- en passiezondag

Op deze dag herdenkt de kerk de intocht van Christus de Heer in Jeruzalem waar Hij zijn paasmysterie gaat voltrekken.

OPENINGSTEKST

Zes dagen vóór het paasfeest ging de Heer de stad Jeruzalem binnen. Kinderen kwamen Hem tegemoet; zij hadden palmtakken in de hand en riepen luid: Hosanna in den hoge! Gezegend, Heer, die zijt gekomen; groot is uw barmhartigheid!

Ps. 24 (23), 9-10 Poorten, heft uw kroonlijsten op, gaat open, aloude deuren: de Koning der glorie moet binnengaan. Wie is deze Koning der glorie? De Heer van de hemelse machten, Hij is de Koning der glorie. Hosanna in den hoge! Gezegend, Heer, die zijt gekomen; groot is uw barmhartigheid!

OPENINGSRITEN

HERDENKING VAN DE INTOCHT VAN DE HEER IN JERUZALEM

EERSTE VORM: PROCESSIE Op een geschikte tijd komt men bijeen in een bijkerk, kapel of op een andere geschikte plaats buiten de kerk waar men in processie naar toe zal gaan. De gelovigen hebben een palmtak in de hand. De priester en de assistenten, gekleed in de rode gewaden voor de eucharistieviering, begeven zich naar de plaats waar allen bijeen zijn.

Intussen zingt men het volgende of een ander passend gezang. Hosanna, Zoon van David: gezegend Die komt in de naam des Heren. Hij is de Koning van Israël. Hosanna in den hoge!

De Heer zij met u. *allen:* En met uw geest.

Daarna volgt een kort woord om allen uit te nodigen actief en aandachtig deel te nemen aan de viering van deze dag. De priester doet dit in de volgende of overeenkomstige bewoordingen: Broeders en zusters, vandaag, op Palmzondag, staan wij aan het begin van de Goede Week. In deze week herdenken wij het paasmysterie waarop wij ons sinds het begin van de veertigdagentijd door boetvaardigheid en naastenliefde voorbereiden. Christus is zijn stad, Jeruzalem, binnengegaan om door zijn lijden, dood en verrijzenis dit mysterie te voltrekken. Laten wij daarom met geloof en eerbied deze intocht herdenken en de Heer volgen. Hij geve ons dat wij als volgelingen van zijn kruis ook mogen delen in zijn verrijzenis en in zijn leven.

Na dit inleidend woord zegt de priester één van de volgende gebeden: Laat ons bidden. Almachtige eeuwige God, heilig met uw zegen deze palmtakken waarmee wij Christus willen toejuichen. Geef dat wij die Hem als koning op zijn weg begeleiden, door Hem ook mogen komen tot het hemels Jeruzalem. Die leeft en heerst in de eeuwen der eeuwen.

ofwel:

Laat ons bidden. God, vermeerder het geloof van allen die op U hopen, en verhoor goedgunstig ons vurig gebed: geef dat wij die vandaag Christus op zijn zegetocht met palmtakken begeleiden, U ook door Hem de vruchten van goede werken kunnen aanbieden. Die leeft en heerst in de eeuwen der eeuwen.

allen: Amen.

De palmtakken worden besprenkeld met wijwater.

Mt. 21, 1-11

Gezegend die komt in de naam van de Heer.

De Heer zij met u. *allen*: En met uw geest. Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Matteüs. *allen*: Lof zij U, Christus.

Toen Jezus en zijn leerlingen Jeruzalem naderden en de Olijfberg bestegen in de richting van Betfage, zond Jezus twee van hen vooruit met de opdracht: “Gaaf naar het dorp, daar vóór u en het eerste dat ge zult vinden is een vastgebonden ezelin met een veulen. Maakt die los en brengt ze bij mij. En als iemand u een aanmerking maakt, zegt dan: De Heer heeft ze nodig, maar zal ze spoedig terugsturen. Dit gebeurde, opdat in vervulling zou gaan het woord van de profeet: Zeg aan de dochter van Sion: Zie, uw koning komt tot u, zachtmoedig en gezeten op een ezel, op een veulen, het jong van een lastdier.” De leerlingen begaven zich op weg en deden wat Jezus hun had opgedragen. Zij brachten de ezelin met haar veulen, legden er hun mantels overheen en Hij ging erop zitten. Zeer velen uit het volk spreidden hun mantels uit op de weg, terwijl anderen de weg bedekten met twijgen die zij van de bomen hadden gesneden. De mensen die Hem omstuwden, jubelden: “Hosanna, Zoon van David, gezegend Hij die komt in de naam van de Heer! Hosanna in den hoge!” Toen Hij Jeruzalem binnentrok, raakte de hele stad in beroering en men vroeg: “Wie is dat?” Het volk antwoordde: “Dit is de profeet Jezus uit Nazaret in Galilea.”

Woord van de Heer. *allen*: Wij danken God.

Alvorens de processie begint, kan een oproep in de volgende of overeenkomstige bewoordingen tot de aanwezigen worden gericht: Broeders en zusters, laten wij nu het voorbeeld volgen van de menigte die Jezus toejuichte, en de processie beginnen.

Nu begint de processie naar de kerk waar de eucharistie zal gevierd worden. Tijdens de processie worden door koor en volk de aangegeven of andere geschikte gezangen gezongen.

R. De kinderen der Hebreëen trokken de Heer met olijftakken tegemoet, terwijl zij luide riepen: Hosanna in den hoge. *ofwel*: De kinderen van Jeruzalem loven de Heer met blijde stem en zingen juichend keer op keer: Geloofd zij onze God en Heer.

Psalms 24 (23) Van de Heer is de aarde en haar inhoud, de wereld en die daar op woont. Hij heeft op de zeeën haar gegrondvest, haar vast op de vloedten gebouwd.

Wie klimt op de berg van de Heer, en wie komt in zijn heilige woning? Die rein is van handen en zuiver van hart, zich niet keert tot bedrog, noch bedriegelijk zweert. *R.*

Vanwege de Heer krijgt hij zegen mee, alle goeds van de Heer, zijn heil. Verheft dan, poorten, uw hoofd, verhoogt u, deuren aloud, hier komt de Koning der Eer! *R.*

Wie is de Koning der Eer? De Heer zo machtig en groot, de Heer, zo groot in de strijd! Verheft dan, poorten, uw hoofd, verhoogt u, deuren aloud, hier komt de Koning der Eer! *R.*

Wie is de Koning der Eer? De Heer der heerscharen zelf: Hij is de Koning der Eer! *R.*

R. De kinderen van de Hebreëen spreidden hun kleren uit over de weg, terwijl zij luide riepen: Hosanna de Zoon van David: Gezegend Hij die komt in de naam des Heren. *ofwel*: Gij volken, klapt in de handen van vreugde; juicht voor de Heer: Hij is koning over allen!

Psalm 47 (46) Volken, klapt in de handen, zingt uw vreugde over heel de aarde uit: de Heer is uw koning voor eeuwig! Hij stijgt op bij het schallen van bazuinen! *R.*

Juicht de overwinnaar toe! Hij treedt triomferend zijn Huis in! Hij aanvaardt heel de aarde als zijn erfdeel; eeuwig duurt zijn koningschap: het rijk van zijn vrede is gekomen! *R.*

Lofzang ter ere van Christus Koning. voorzanger: Glorie, lof en eer zij aan Christus, Koning en Verlosser bewezen, Hem bezongen de kind'ren van Jeruzalem: *allen:* Hosanna, Zoon van David, Gezegend zijt Gij, die komt in de naam des Heren. Hosanna, Zoon van David!

voorzanger: Lof en eerbetoon brengen eensgezind U alle hemelse machten, en de mensen op aarde zingen hun loflied mee. *allen:* Hosanna, Zoon van David ... *voorzanger:* 't Volk van Israël heeft U in Jeruzalem met palmen verwelkomd; met gebeden en hymnen loven wij U, Heer. *allen:* Hosanna, Zoon van David ... *voorzanger:* Zij bezongen U toen uw uur van lijden en van dood was gekomen; onze hulde ontvangt Gij levend in heerlijkheid. *allen:* Hosanna, Zoon van David ... *voorzanger:* Zij behaagden U, geef dat thans ook onze godsvrucht U mag behagen; Koning, goed en barmhartig, zie ons genadig aan. *allen:* Hosanna, Zoon van David ...

Wanneer de processie de kerk binnengaat, wordt de aangegeven beurtzang of een ander gezang dat betrekking heeft op de intocht van de Heer gezongen.

Toen de Heer de heilige stad binnentrok, kondigden de kinderen der Hebreëen de verrijzenis van het leven aan.

Zij riepen uit, met palmtakken in de hand: Hosanna in den hoge. Toen het volk hoorde dat Jezus naar Jeruzalem kwam, trokken zij Hem tegemoet.

Zij riepen...

Wanneer de priester bij het altaar is aangekomen, kust hij het en, indien wenselijk, bewierookt hij het. Daarna gaat hij naar zijn zitplaats en zegt onmiddellijk ter afsluiting van de processie het openingsgebed van de mis welke op de gewone wijze wordt voortgezet.

TWEEDE VORM: PLECHTIGE INTREDE Waar geen processie buiten de kerk gehouden kan worden, wordt de intocht van de Heer gevierd binnen het kerkgebouw in de vorm van een plechtige intrede vóór de voornaamste eucharistieviering. Vóór de kerkdeur of in de kerk zelf komen de gelovigen bijeen; zij hebben reeds een palmtak in de hand. De priester en zijn assistenten alsmede een afvaardiging van de gelovigen begeven zich naar een geschikte plaats in de kerk, buiten het priesterkoor, waar zoveel mogelijk gelovigen de plechtigheid kunnen zien. Terwijl de priester zich naar deze plaats begeeft, wordt het refrein *Hosanna* of een ander geschikt gezang gezongen. Daarna heeft de zegening van de palmtakken plaats en de verkondiging van het evangelie van de intocht in Jeruzalem. Na het evangelie trekken priester, assistenten en afvaardiging van de gelovigen plechtig door de kerk naar het priesterkoor, terwijl de beurtzang *Toen de Heer* of een ander geschikt gezang wordt gezongen. Wanneer de priester bij het altaar is aangekomen, kust hij het. Daarna gaat hij naar zijn zitplaats en zegt hij het openingsgebed van de mis, waarop de eerste lezing volgt.

DERDE VORM: EENVOUDIGE INTREDE In alle andere eucharistievieringen van deze zondag, waarbij geen plechtige intrede wordt gehouden, wordt de intocht van de Heer in Jeruzalem herdacht in de vorm van een eenvoudige intrede. Terwijl de priester zich naar het altaar begeeft, wordt de openingstekst of een ander gezang van dezelfde strekking gezongen. Nadat de priester bij het altaar is aangekomen, kust hij het; vervolgens gaat hij naar zijn zitplaats en groet het volk. Daarna zet hij de mis op de gewone wijze voort. In missen waarbij geen volk aanwezig is en bij andere eucharistievieringen waarin het gezang bij de opening

niet kan worden gezongen, leest de priester zelf, zodra hij bij het altaar is aangekomen, het gekust heeft en het volk gegroet heeft, de openingstekst en vervolgt hij de eucharistieviering op de gewone wijze.

OPENINGSGEBED

Laat ons bidden.

Almachtige eeuwige God, om aan de mensen een voorbeeld te geven van nederigheid hebt Gij gewild dat onze Verlosser mens werd zoals wij en de dood onderging aan het kruis. Geef dat wij ter harte nemen wat zijn lijden ons te zeggen heeft en deel hebben aan zijn verrijzenis. Door onze Heer Jezus Christus, uw Zoon, die met U leeft en heerst in de eenheid van de heilige Geest, God, door de eeuwen der eeuwen. *allen:* Amen.

EERSTE LEZING

Jes. 50, 4-7

Mijn gezicht heb Ik niet afgewend van wie Mij smaadden maar Ik weet dat Ik niet te schande zal worden.

Uit de Profeet Jesaja.

God de Heer heeft mij de gave van het woord geschonken: ik versta het de ontmoedigden moed in te spreken. Elke morgen spreekt Hij zijn woord, elke morgen richt Hij het woord tot mij en ik luister met volle overgave. God de Heer heeft tot mij gesproken en ik heb mij niet verzet, ik ben niet teruggedeeind. Mijn rug bood ik aan wie mij sloegen, mijn wangen aan wie mij de baard uitrukten, en mijn gezicht heb ik niet afgewend van wie mij smaadden en mij bespuwden. God de Heer zal mij helpen: daarom zal ik niet beschaamd staan en zal ik geen spier vertrekken. Ja, ik weet dat ik niet te schande zal worden.

Woord van de Heer. *allen:* Wij danken God.

ANTWOORDPSALM

Ps. 22 (21), 8-9. 17-18a. 19-20. 23-24

R. Mijn God, mijn God, waarom verlaat Gij mij?

Ze lachen met mij, allen die mij zien, ze grijnzen en ze schudden met het hoofd.

Hij steunt toch op de Heer? Laat Die hem dan bevrijden, laat Die hem redden, als Hij hem bemint.

Een meute honden jaagt mij op, een bende booswichten houdt mij omsingeld.

Mijn handen en mijn voeten hebben zij gewond, mijn beenderen kan ik wel tellen.

Nu gapen zij mij aan en lachen zij mij uit, nu delen zij mijn kleren onderling en dobbelen om mijn gewaad.

Ach Heer, houd u niet ver van mij, mijn steun, kom haastig om mij bij te staan.

Uw Naam zal ik verheerlijken onder mijn broeders, voor heel het volk uw lof verkondigen:

Gij, dienaars van de Heer, verheerlijkt Hem, heel het geslacht van Jakob, brengt Hem dank.

TWEDE LEZING

Fil. 2, 6-11

Christus heeft zich vernederd, daarom heeft God Hem hoog verheven.

Uit de brief van de heilige apostel Paulus aan de christenen van Filippi.

Broeders en zusters,

Hij, die bestond in goddelijke majesteit heeft zich niet willen vastklampen aan de gelijkheid met God. Hij heeft zichzelf ontledigd en het bestaan van een slaaf op zich genomen. Hij is aan de mensen gelijk geworden. En als mens verschenen heeft Hij zich vernederd door gehoorzaam te worden tot de dood, tot de dood aan het kruis. Daarom heeft God Hem hoog verheven en Hem de naam verleend die boven alle namen is. Opdat bij het noemen van zijn Naam zich iedere knie zou buigen in de hemel, op aarde en onder de aarde; en iedere tong zou belijden, tot eer van God de Vader: Jezus Christus is de Heer.

Woord van de Heer. *allen*: Wij danken God.

VERS VOOR HET EVANGELIE

Fil. 2, 8-9

Christus is voor ons gehoorzaam geworden tot de dood, tot de dood aan een kruis. Daarom heeft God Hem hoog verheven en Hem de naam verleend die boven alle namen is.

EVANGELIE

Mt. 26, 14 - 27, 66

Het lijden van onze Heer Jezus Christus.

De Heer zij met u. *allen*: En met uw geest. Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Matteüs. *allen*: Lof zij U, Christus.

V In die tijd ging een van de twaalf, Judas Iskariot geheten, naar de hogepriesters en zei: *A* “Wat wilt ge mij geven als ik u Jezus in handen speel?” *V* Zij betaalden hem dertig zilverlingen uit. En van toen af zocht hij een gunstige gelegenheid om Hem over te leveren. Op de eerste dag van het ongedesemde brood kwamen de leerlingen Jezus vragen: *A* “Waar wilt Gij dat wij het paasmaal voor U gereed maken?” *V* Hij antwoordde: + “Gaaf naar de stad en zegt aan die en die: De Meester laat weten: Mijn uur is nabij; bij u wil Ik met mijn leerlingen het paasmaal houden.” *V* De leerlingen deden zoals Jezus hun had opgedragen en maakten het paasmaal gereed. Toen de avond gevallen was lag Hij met de twaalf leerlingen aan. Onder de maaltijd sprak Hij: + “Voorwaar, Ik zeg u: een van u zal Mij overleveren.” *V* Smartelijk getroffen begon de een na de ander Hem te vragen: *A* “Ik ben het toch niet, Heer?” *V* Hij antwoordde: + “Die met Mij zijn hand in de schotel steekt zal Mij overleveren. Wel gaat de Mensenzoon heen, zoals van Hem geschreven staat, maar wee de mens door wie de Mensenzoon wordt overgeleverd! Het zou beter voor hem zijn als hij niet geboren was, die mens!” *V* Judas, zijn verrader, nam ook het woord en zei: *A* “Ik ben het toch niet, Rabbi?” *V* Hij antwoordde hem: + “Gij zegt het.”

V Onder de maaltijd nam Jezus brood, sprak de zegen uit, brak het en gaf het aan zijn leerlingen, met de woorden: + “Neemt, eet; dit is mijn Lichaam.” *V* Daarna nam Hij de beker, en, na het spreken van het dankgebed, reikte Hij hun die toe met de woorden: + “Drinkt allen hieruit. Want dit is mijn Bloed van het Verbond, dat voor velen vergoten wordt tot vergeving van zonden. Maar Ik zeg u: Van nu af zal Ik niet meer drinken van wat de

wijnstok voortbrengt tot op de dag waarop Ik het met u, nieuw, zal drinken in het Koninkrijk van mijn Vader.” *V* Nadat zij de lofzang gezongen hadden gingen zij naar de Olijfberg.

Toen sprak Jezus tot hen: + “In deze nacht zult ge allen aanstoot aan Mij nemen. Want er staat geschreven: Ik zal de herder slaan en de schapen van de kudde zullen verstrooid worden. Maar na mijn verrijzenis zal Ik u voorgaan naar Galilea.” *V* Toen zei Petrus: *A* “Al zouden allen aanstoot aan U nemen, ik nooit.” *V* Jezus zei: + “Voorwaar, Ik zeg u: nog deze nacht, vóór het kraaien van de haan, zult gij Mij driemaal verloochenen.” *V* Petrus antwoordde Hem: *A* “Al moest ik met U sterven, in geen geval zal ik U verloochenen.” *V* In diezelfde geest spraken ook al de leerlingen.

Toen Jezus met hen aan een landgoed kwam dat Getsemane heette sprak Hij tot zijn leerlingen: + “Blijft hier zitten, terwijl Ik ginds ga bidden.” *V* Petrus en de twee zonen van Zebedeüs nam Hij echter met zich mee. Hij begon bedroefd en beangst te worden. Toen sprak Hij tot hen: + “Ik ben bedroefd tot stervens toe. Blijft hier en waakt met Mij.” *V* Nadat Hij een weinig verder was gegaan wierp Hij zich plat ter aarde en bad: + “Mijn Vader, als het mogelijk is laat deze beker Mij voorbijgaan. Maar toch: niet zoals Ik wil, maar zoals Gij wilt.” *V* Toen ging Hij naar zijn leerlingen en vond hen in slaap; en Hij sprak tot Petrus: + “Ging het dan uw krachten te boven één uur met Mij te waken? Waakt en bidt, dat gij niet op de bekoring ingaat. De geest is wel gewillig, maar het vlees zwak.” *V* Hij verwijderde zich voor de tweede keer en weer bad Hij: + “Vader, als het niet mogelijk is dat die beker voorbijgaat zonder dat Ik hem drink: dat dan uw wil geschiede.” *V* En teruggekomen vond Hij hen weer in slaap want hun oogleden waren zwaar. Hij liet hen met rust, ging weer heen en bad voor de derde maal nogmaals met dezelfde woorden. Daarna ging Hij naar zijn leerlingen en sprak tot hen: + “Slaapt dan maar door en rust uit! Nu is het uur gekomen waarop de Mensenzoon wordt overgeleverd in de handen van zondaars. Staat op, laten we gaan; mijn verrader is nabij.”

V Hij was nog niet uitgesproken of daar kwam Judas, een van de twaalf, vergezeld van een grote bende met zwaarden en knuppels, gestuurd door de hogepriesters en de oudsten van het volk. Zijn verrader had een teken met hen afgesproken door te zeggen: *A* “Die ik zal kussen, Hij is het; grijpt Hem.” *V* Hij ging recht op Jezus af en zei: *A* “Gegroet Rabbi”, *V* en hij kuste Hem. Jezus sprak tot hem: + “Vriend, zijt ge daarvoor hier?” *V* Toen kwamen zij naar voren, grepen Jezus vast en maakten zich van Hem meester. Maar een van Jezus’ gezellen greep naar zijn zwaard, trok het en sloeg met één houw de knecht van de hogepriester het oor af. Toen sprak Jezus tot hem: + “Steek uw zwaard weer op zijn plaats. Want allen die naar het zwaard grijpen zullen door het zwaard omkomen. Of meent ge soms dat Ik niet de hulp van mijn Vader kan invoeren, die Mij dan aanstonds meer dan twaalf legioenen engelen ter beschikking zou stellen? Maar hoe zouden dan de Schriften in vervulling gaan die zeggen dat het zo gebeuren moet?” *V* Nu richtte Jezus zich tot de bende: + “Als tegen een rover zijt ge uitgetrokken met zwaarden en knuppels om Mij gevangen te nemen. Dagelijks zat Ik in de tempel te onderrichten en toch hebt gij Mij niet gegrepen. Maar dit alles is geschied opdat de Schriften van de profeten in vervulling zouden gaan.” *V* Toen lieten alle leerlingen Hem in de steek en namen de vlucht.

Nu zij Jezus in hun macht hadden voerden zij Hem naar de hogepriester Kajafas, waar de schriftgeleerden en de oudsten bijeengekomen waren. Petrus bleef Hem op een afstand volgen tot aan het paleis van de hogepriester; hij ging naar binnen en zette zich neer bij het dienstvolk om te zien hoe het af zou lopen. De hogepriester en het hele Sanhedrin zochten naar een schijngetuigenis tegen Jezus om Hem ter dood te kunnen brengen, maar ze vonden er geen, ofschoon er vele valse getuigen optraden. Ten slotte echter kwamen er twee verklaren: *A* “Die man daar heeft beweerd: Ik kan de tempel van God afbreken en in drie

dagen weer opbouwen.” V Toen stond de hogepriester op en sprak tot Hem: A “Geeft Ge geen antwoord? Wat getuigen deze mensen tegen U?” Maar Jezus bleef zwijgen. Toen sprak de hogepriester tot Hem: A “Ik bezweer U bij de levende God ons te zeggen of Gij de Christus zijt, de Zoon van God.” Jezus gaf hem ten antwoord: + “Gij zegt het. Maar Ik zeg u: vanaf nu zult ge de Mensenzoon zien zitten aan de rechterhand van de Macht en komen op de wolken des hemels.” V Toen scheurde de hogepriester zijn kleet en riep uit: A “Hij heeft God gelasterd; waartoe hebben wij nog getuigen nodig? Gij hebt nu toch de godslastering gehoord! Wat denkt gij daarvan?” V Zij antwoordden: A “Hij verdient de doodstraf.” V Daarop spuwden zij Hem in het gezicht en sloegen Hem met de vuist; anderen sloegen Hem met een stok, terwijl ze zeiden: A “Wees nu eens voor ons profeet, Messias: wie is het die U geslagen heeft?” V Intussen zat Petrus op de open binnenplaats. Hier trad een dienstmeisje op hem toe en zei: A “Jij was ook bij Jezus de Galileeër.” V Maar hij ontkende het waar allen bij waren en zei: A “Ik weet niet wat je bedoelt.” V Hierna ging hij naar het poortgebouw, maar een ander dienstmeisje merkte hem op en zei tot de aanwezigen: A “Die daar was bij Jezus de Nazoreër!” V Hij ontkende opnieuw met een eed: A “Ik ken die mens niet.” V Even daarna kwamen de omstanders dichterbij en zeiden tot Petrus: A “Waarachtig, jij bent er ook een van! Het is duidelijk aan je spraak te horen.” V Toen begon hij te vloeken en te zweren: A “Ik ken die mens niet.” V Onmiddellijk daarop kraaide een haan. En Petrus herinnerde zich het woord van Jezus, die gezegd had: + “Voor het kraaien van de haan zult ge Mij driemaal verloochenen.” V Hij ging naar buiten en begon bitter te wenen.

V Bij het aanbreken van de morgen kwamen alle hogepriesters en oudsten van het volk in vergadering bijeen en spraken over Jezus het doodvonnis uit. Geboeid leidde men Hem weg en leverde Hem uit aan de landvoogd Pilatus. Toen Judas, zijn verrader, zag dat Jezus veroordeeld was kreeg hij wroeging, en bracht de dertig zilverlingen terug bij de hogepriesters en ouderlingen, met de woorden: A “Ik heb misdaan door onschuldig bloed te verraden.” V Maar zij antwoordden: A “Wat gaat ons dat aan? Dat is uw zaak.” V Toen gooide hij de zilverlingen in de tempel en liep weg. Hij ging heen en verhing zich. De hogepriesters raaptten de geldstukken op en zeiden: A “Wij mogen die niet bij de tempelschat doen, want het is bloedgeld.” V En zij besloten er het land van de pottenbakker mee te kopen om daar de vreemdelingen te begraven. Daarom kreeg dit stuk land de naam van Bloedakker en zo heet het nog. Aldus ging in vervulling wat de profeet Jeremia gezegd had: Zij namen de dertig zilverlingen, de prijs waarop Hij geschat is, geschat door zonen van Israël, en gaven die voor de akker van de pottenbakker, zoals de Heer mij opgedragen had.

Jezus werd voor de landvoogd geleid en deze stelde Hem de vraag: “Zijt Gij de koning der Joden?” V Jezus antwoordde: + “Gij zegt het.” V Op de beschuldigingen door de hogepriesters en de oudsten tegen Hem ingebracht gaf Hij geen enkel antwoord. Toen zei Pilatus tot Hem: A “Hoort Gij niet wat ze allemaal tegen U inbrengen?” V Maar Hij gaf hem geen antwoord, op welk punt dan ook, zodat de landvoogd hoogst verbaasd was.

De landvoogd was gewoon, bij elk feest één gevangene, naar keuze van het volk, vrij te laten. Men had juist een beruchte gevangene, een zekere Barabbas. Nu zij daar toch bijeen waren sprak Pilatus tot hen: A “Wie wilt ge dat ik u zal vrijlaten, Barabbas of Jezus die Christus genoemd wordt?” V Hij wist heel goed dat men Hem uit nijd had uitgeleverd. Terwijl hij op zijn rechterstoel gezeten was stuurde zijn vrouw hem de boodschap: A “Laat u niet in met deze rechtschapen mens, want ik heb vannacht in een droom veel om Hem moeten doorstaan.” V Maar de hogepriester en de oudsten haalden het volk over Barabbas te kiezen, en Jezus te doen sterven. De landvoogd nam weer het woord en sprak tot hen: A “Wie van de twee wilt ge dat ik u vrijlaat?” V Ze zeiden: A “Barabbas!” V Pilatus vroeg hun: A

“Wat zal ik dan doen met Jezus, die Christus genoemd wordt?” *V* Zij riepen allen: *A* “Aan het kruis met Hem!” *V* Hij hernam: *A* “Wat voor kwaad heeft Hij dan gedaan?” *V* Maar zij schreeuwden nog harder: *A* “Aan het kruis met Hem!” *V* Toen Pilatus zag dat hij niets verder kwam maar dat er veeleer tumult ontstond, liet hij water brengen en waste ten overstaan van het volk zijn handen terwijl hij verklaarde: *A* “Ik ben onschuldig aan het bloed van deze rechtschapen man, gij moet het zelf maar verantwoorden.” *V* Heel het volk riep terug: *A* “Zijn bloed kome over ons en onze kinderen!” *V* Daarop liet hij, omwille van hen, Barabbas vrij, maar Jezus liet hij geselen en gaf Hem over om gekruisigd te worden.

Toen namen de soldaten van de landvoogd Jezus mee in het pretorium en verzamelden de hele afdeling rondom Hem. Zij trokken Hem zijn kleren uit en hingen Hem een rode mantel om. Ook vlochten ze een kroon van doornakken, zetten die op zijn hoofd en gaven Hem een rietstok in de rechterhand. Dan vielen ze voor Hem op de knieën en bespotten Hem met de woorden: *A* “Gegroet, koning der Joden!” *V* Ze bespuwden Hem, pakten de rietstok en sloegen Hem op het hoofd. Nadat zij hun spel met Hem gedreven hadden ontdeden ze Hem van de mantel, trokken Hem zijn eigen kleren weer aan en voerden Hem weg ter kruisiging. Toen ze de stad uitgingen ontmoetten ze een Cyreneër, Simon genaamd en vorderden hem tot het dragen van Jezus’ kruis. Gekomen op een plaats die Golgota genoemd wordt – dat wil zeggen Schedelplaats – gaven ze Hem met alsem gemengde wijn te drinken; Hij proefde ervan, maar wilde niet drinken. Nadat ze Hem gekruisigd hadden verdeelden ze zijn leren onder elkaar, door er om te dobbelen; en daar neergezeten, bleven ze de wacht bij Hem houden. Boven zijn hoofd bracht men een opschrift aan met de reden van zijn veroordeling: Dit is Jezus, de koning der Joden. Samen met Hem werden ook twee rovers gekruisigd, de een rechts, de ander links. Voorbijgangers hoonden Hem, terwijl ze het hoofd schudden en zeiden: *A* “Gij daar, die de tempel afbreekt en in drie dagen weer opbouwt, red Uzelf; als Gij de Zoon van God zijt, kom dan van dat kruis af!” *V* In dezelfde geest zeiden de hogepriesters met de schriftgeleerden en oudsten spottend: *A* “Anderen heeft Hij gered, maar zichzelf kan Hij niet redden. Hij is toch de koning van Israël Laat Hem nu van het kruis afkomen, dan zullen we in Hem geloven. Hij stelt vertrouwen in God; laat Die Hem nu bevrijden als Hij behagen in Hem heeft. Hij heeft immers gezegd: Ik ben de Zoon van God!” *V* Zelfs de rovers die samen met Hem gekruisigd waren, voegden Hem soortgelijke beschimpingen toe. Vanaf het zesde uur viel er een duisternis over het hele land, tot aan het negende uur toe. Omstreeks het negende uur riep Jezus met luide stem uit: + “Eli, Eli, lama sabaktani!” *V* dat wil zeggen: + Mijn God, mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten? *V* Enkelen uit de omstanders, die het hoorden, zeiden: *A* “Hij roept om Elia!” *V* Onmiddellijk daarop ging een van hen een spons halen, drenkte die in zure wijn, stak ze op een rietstok en bood Hem te drinken. Maar de anderen zeiden: *A* “Laat dat! Wij willen eens zien of Elia Hem komt redden.” *V* Jezus slaakte andermaal een luide kreet en gaf de geest.

(Hier knielen allen gedurende enige tijd.)

En zie, het voorhangsel van de tempel scheurde van boven tot onder in tweeën, de aarde beefde en de rotsen spleten. De graven gingen open en de lichamen van vele heilige mensen die ontslapen waren stonden op. Na zijn verrijzenis kwamen zij uit de graven en gingen naar de heilige stad waar zij aan velen verschenen. De honderdman en zij die met hem bij Jezus de wacht hielden, werden bij het zien van de aardbeving en wat verder gebeurde door een grote vrees bevangen en zeiden: *A* “Waarlijk, Hij was een Zoon van God.” *V* Er waren ook vele vrouwen bij, die op een afstand toekeken; zij waren Jezus vanuit Galilea gevolgd om voor Hem te zorgen. Onder hen bevonden zich Maria Magdalena, Maria de moeder van Jakobus en Jozef, en de moeder der zonen van Zebedeüs.

Toen het avond was geworden kwam een rijk man, een zekere Jozef van Arimatéa, die zich ook als leerling bij Jezus had aangesloten. Hij was naar Pilatus gegaan en had om het lichaam van Jezus gevraagd. Daarop had Pilatus bevolen het te geven. Jozef nam het lichaam, wikkelde het in een smetteloze lijkwade en legde het in zijn graf dat hij pas in de rots had laten uithouwen. Nadat hij een grote steen voor de ingang van het graf gerold had, ging hij heen. Maria Magdalena en de andere Maria waren erbij en zaten tegenover het graf.

De volgende dag, dat is dus na de voorbereidingsdag, gingen de hogepriesters en Farizeeën gezamenlijk naar Pilatus en zeiden: **A** “Heer, wij herinneren ons dat die bedrieger toen Hij nog leefde gezegd heeft: Na drie dagen zal Ik verrijzen. Geef daarom order de veiligheid van het graf te verzekeren, tot de derde dag toe; zijn leerlingen mochten Hem anders eens komen stelen en aan het volk zeggen: Hij is van de doden verrezen. Dit laatste bedrog zou nog erger zijn dan het eerste.” **V** Pilatus zei hun: **A** “Ge kunt een wacht krijgen. Neemt dan maar uw veiligheidsmaatregelen zoals gij u die gedacht hebt.” **V** Zij gingen heen en verzekerden de veiligheid van het graf door de steen te verzegelen en de wacht erbij te plaatsen.

Woord van de Heer. **allen:** Wij danken God.

HOMILIE

Geloofsbelijdenis

Ik geloof in één God, de almachtige Vader, Schepper van hemel en aarde, van al wat zichtbaar en onzichtbaar is. En in één Heer, Jezus Christus, eniggeboren Zoon van God, vóór alle tijden geboren uit de Vader. God uit God, licht uit licht, ware God uit de ware God.

Geboren, niet geschapen, één in wezen met de Vader, en dóór wie alles geschapen is. Hij is voor ons, mensen, en omwille van ons heil uit de hemel neergedaald.

Hij heeft het vlees aangenomen door de heilige Geest uit de maagd Maria, en is mens geworden. Hij werd voor ons gekruisigd, Hij heeft geleden onder Pontius Pilatus en is begraven. Hij is verrezen op de derde dag, volgens de Schriften. Hij is opgevaren ten hemel: zit aan de rechterhand van de Vader. Hij zal wederkomen in heerlijkheid om te oordelen levenden en doden. En aan zijn rijk komt geen einde. Ik geloof in de heilige Geest, die Heer is en het leven geeft; die voortkomt uit de Vader en de Zoon; die met de Vader en de Zoon tezamen wordt aanbeden en verheerlijkt; die gesproken heeft door de profeten. Ik geloof in de ene, heilige, katholieke en apostolische kerk. Ik belijd één doopsel tot vergeving van de zonden. Ik verwacht de opstanding van de doden en het leven van het komend rijk. Amen.

Voorbede

(Eigen voorbede)

Eucharistische Liturgie

Gezegend zijt Gij God, Heer van al wat leeft. Uit uw milde hand hebben wij het brood ontvangen. Aan U dragen wij op de vrucht van de aarde, het werk van onze handen. Maak het voor ons tot brood van eeuwig leven.

allen: Gezegend zijt Gij, God in alle eeuwen.

Gezegend zijt Gij God, Heer van al wat leeft. Uit uw milde hand hebben wij de beker ontvangen. Aan U dragen wij op de vrucht van de wijngaard, het werk van onze handen. Maak het voor ons tot bron van eeuwig leven.

allen: Gezegend zijt Gij, God in alle eeuwen.

Biddt, broeders en zusters, dat mijn en uw offer aanvaard kan worden door God, de almachtige Vader.

allen: Moge de Heer het offer uit uw handen aannemen, tot lof en eer van zijn Naam, tot welzijn van ons en van heel zijn heilige kerk.

GEBED OVER DE GAVEN

Heer, moge door het lijden en de dood van uw eniggeboren Zoon de verzoening ons nabij zijn. Schenk ons vergiffenis, niet omdat wij het verdienen, maar omwille van het ene, volmaakte offer, waarin Gij ons genadig tegemoet komt. Door Christus onze Heer. *allen:* Amen.

PREFATIE

Het lijden van de Heer.

De Heer zal bij u zijn. *ofwel* De Heer zij met u. *allen:* De Heer zal u bewaren. *ofwel* En met uw geest. Verheft uw hart. *allen:* Wij zijn met ons hart bij de Heer. Brengen wij dank aan de Heer, onze God. *allen:* Hij is onze dankbaarheid waardig.

Heilige Vader, machtige eeuwige God, om recht te doen aan uw heerlijkheid, om heil en genezing te vinden zullen wij U danken, altijd en overal door Christus onze Heer. Hij die zelf onschuldig was, heeft willen lijden voor hen die schuldig waren; Hij die geen kwaad bedreven had, liet zich veroordelen omwille van de zondaars. Zijn dood heeft onze zonden uitgewist, zijn verrijzenis bracht ons gerechtigheid.

Daarom, met alle engelen, machten en krachten, met allen die staan voor uw troon, loven en aanbidden wij U, en zingen U toe vol vreugde:

HEILIG, HEILIG

Heilig, heilig, heilig, de Heer, de God der hemelse machten! Vol zijn hemel en aarde van uw heerlijkheid. Hosanna in den hoge. Gezegend Hij, die komt in de naam des Heren. Hosanna in den hoge.

EUCHARISTISCH GEBED

Ja Heer, Gij zijt werkelijk de heilige; heel uw schepping moet U wel prijzen, want door Jezus Christus, uw Zoon, onze Heer, maakt Gij alles levend en heilig, in de kracht van de heilige Geest. Altijd blijft Gij bezig, U een volk bijeen te brengen uit alle naties en rassen en talen; want van oost tot west moet door een zuivere offergave hulde worden gebracht aan uw Naam.

Wij hebben deze gaven dan ook hier gebracht om ze aan U toe te wijden. In alle ootmoed vragen wij U, ze te heiligen door uw Geest, en ze Lichaam en Bloed te doen zijn van Jezus Christus, uw Zoon, onze Heer, op wiens woord wij deze geheimen vieren.

Want in de nacht dat Hij werd overgeleverd nam Hij brood en sprak daarover het dankgebed om uw Naam te verheerlijken. Toen brak Hij het brood, gaf het aan zijn leerlingen en zei: NEEMT EN EET HIERVAN, GIJ ALLEN, WANT DIT IS MIJN LICHAAM, DAT VOOR U GEGEVEN WORDT.

Zo nam Hij ook na de maaltijd de beker en sprak een zegenbede om uw Naam te verheerlijken. Hij gaf hem aan zijn leerlingen en zei: NEEMT DEZE BEKER EN DRINKT

HIER ALLEN UIT, WANT DIT IS DE BEKER VAN HET NIEUWE ALTIJDDURENDE VERBOND, DIT IS MIJN BLOED DAT VOOR U EN ALLE MENSEN WORDT VERGOTEN TOT VERGEVING VAN DE ZONDEN. BLIJFT DIT DOEN OM MIJ TE GEDENKEN.

Verkondigen wij het mysterie van het geloof.

allen: Heer Jezus, wij verkondigen uw dood en wij belijden tot Gij wederkeert, dat Gij verrezen zijt. *ofwel:* Redder van de wereld, bevrijd ons, Gij die ons hebt verlost door uw kruis en verrijzenis. *ofwel:* Als wij dan eten van dit brood en drinken uit deze beker, verkondigen wij de dood des Heren totdat Hij komt.

Daarom Heer, gedenken wij het heilzaam lijden en sterven van uw Zoon, zijn glorievolle verrijzenis, en zijn verheffing aan uw rechterhand; zo staan wij vol verwachting open voor zijn wederkomst, en bieden U vol dankbaarheid dit offer aan, zo levend en heilig. Wij vragen U, Heer: zie welwillend neer op het offer van uw kerk, en wil er uw Zoon in herkennen, door wiens dood Gij ons met U verzoend hebt. Geef dat wij mogen worden verkwikt door het nuttigen van zijn Lichaam en Bloed. Vervul ons van zijn heilige Geest opdat men ons in Christus zal zien worden tot één lichaam en één geest.

Moge Hij ons maken tot een blijvende offergave voor U: dan zullen wij het erfdeel verkrijgen dat Gij ons beloofd hebt, samen met Maria, de heilige Maagd en Moeder van God; met de heilige Jozef, haar bruidegom, samen met uw apostelen en martelaren, (met de heilige N.) en met allen die in uw heerlijkheid zijn en daar voor ons bidden.

Mogen de vrede in de wereld en het heil van alle mensen toenemen door dit offer van uw Zoon, dat ons in handen is gegeven opdat wij met U worden verzoend. Maak uw volk, onderweg hier op aarde, sterk in liefde en geloof: samen met uw dienaar N., onze paus en N., onze bisschop, met alle bisschoppen, de geestelijkheid en heel het gelovige volk dat Gij U hebt verworven.

Wij vragen U, welwillend te staan tegenover de wensen van deze gemeenschap die hier bij U is, en waarvan Gij de Vader zijt. Goede God, breng in uw barmhartigheid al uw kinderen van overal bijeen.

Laat onze overleden broeders en zusters, ja, laat allen die U lief waren en die van hier zijn heengegaan, genadig binnen in uw rijk. Ook wijzelf hopen daar eens te mogen zijn, om met hen samen voor altijd te mogen genieten van uw heerlijkheid, door Christus onze Heer. In Hem schenkt Gij alles wat goed is aan deze wereld.

Door Hem en met Hem en in Hem zal uw Naam geprezen zijn, Heer onze God, almachtige Vader, in de eenheid van de heilige Geest, hier en nu en tot in eeuwigheid. *allen:* Amen.

COMMUNIERITUS

Aangespoord door een gebod van de Heer en door zijn goddelijk woord onderricht, durven wij zeggen: *ofwel:* Laten wij bidden tot God, onze Vader, met de woorden die Jezus ons gegeven heeft:

allen: Onze Vader, die in de hemel zijt; uw naam worde geheilgd; uw rijk kome; uw wil geschiede op aarde zoals in de hemel. Geef ons heden ons dagelijks brood; en vergeef ons onze schulden, zoals ook wij vergeven aan onze schuldenaren; en breng ons niet in beproeving; maar verlos ons van het kwade.

Verlos ons, Heer, van alle kwaad, geef vrede in onze dagen, dat wij, gesteund door uw barmhartigheid, vrij mogen zijn van zonde, en beveiligd tegen alle onrust. Hoopvol wachtend op de komst van Jezus, Messias, uw Zoon.

allen: Want van U is het koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid in eeuwigheid.

Heer Jezus Christus, Gij hebt aan uw apostelen gezegd: 'Vrede laat Ik u; mijn vrede geef Ik u', let niet op onze zonden maar op het geloof van uw Kerk; vervul uw belofte: geef vrede in uw naam en maak ons één. Gij, die leeft in eeuwigheid. *allen:* Amen.

De vrede des Heren zij altijd met u. *allen:* En met uw geest.

Wenst elkaar de vrede.

LAM GODS

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld, ontferm U over ons. Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld, ontferm U over ons. Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld, geef ons de vrede.

Zalig zij die genodigd zijn aan de maaltijd des Heren. Zie het Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld.

allen: Heer, ik ben niet waardig, dat Gij tot mij komt, maar spréék en ik zal gezond worden.

COMMUNIEVERS

Mt. 26, 42

(Zo bad de Heer:) Vader, als het niet mogelijk is dat deze beker voorbijgaat zonder dat Ik hem drink: dat dan uw wil geschiede.

GEBED NA DE COMMUNIE

Laat ons bidden.

Door uw heilige gave gesterkt, vragen wij U ootmoedig: Heer, die ons door de dood van uw Zoon hoop hebt gegeven op het eeuwig leven waarin wij geloven, laat ons door zijn verrijzenis het doel bereiken waarheen wij op weg zijn. Door Christus onze Heer. *allen:* Amen.

ZEGEN EN WEGZENDING

De Heer zal bij u zijn. *ofwel* De Heer zij met u. *allen:* En met uw geest. Zegene u de almachtige God, Vader, Zoon + en heilige Geest. *allen:* Amen.

Gaat nu allen heen in vrede. *allen:* Wij danken God.